

## ARAŞTIRMA MAKALESİ

## RESEARCH ARTICLE

**Anahtar Kelimeler**  
 Horoz  
 Apoptozis  
 Testis  
 Yaşlanması  
 TUNEL

**Key Words**  
 Rooster  
 Apoptosis  
 Testis  
 Aging  
 TUNEL

<sup>1</sup> Afyon Kocatepe Üniversitesi  
 Veteriner Fakültesi  
 Histoloji ve Embriyoloji AD  
 Afyonkarahisar  
 TÜRKİYE

<sup>2</sup> Selçuk Üniversitesi  
 Veteriner Fakültesi  
 Histoloji ve Embriyoloji AD  
 Konya  
 TÜRKİYE

**\*Corresponding author**  
 Tel: 0272 228 13 12  
 Fax: 0272 228 13 49  
 Email:  
 ozlemozden\_06@hotmail.com

► Bu çalışmanın bir kısmı Uluslararası Katılımlı IX. Ulusal Histoloji ve Embriyoloji Kongresi'nde poster olarak sunulmuştur  
 Adana, TÜRKİYE

## Horozların Testislerinde Yaşlanmaya Bağlı Olarak Şekillenen Apoptozisin Belirlenmesi►

Korhan ALTUNBAŞ,<sup>1</sup> Özlem ÖZDEN AKKAYA,<sup>1\*</sup>  
 Artay YAĞCI,<sup>1</sup> Yasemin ÖZNURLU<sup>2</sup>

### ÖZET

İnsan ve laboratuar hayvanlarında yapılan çalışmalarla, yaşın ilerlemesi ile testosterone seviyesinde bir azalma ve buna bağlı olarak testis dokusunda histomorfolojik değişikliklerin meydana geldiği ve apoptozisin arttığı bildirilmiştir. Yapılan çalışmalarla Horozlarda yapılan çalışmalarla ise yaşlanmaya bağlı olarak fertilitede bir azalma saptanmasına rağmen, fark edilebilir bir seminifer tubul atrofisi ve dejenerasyon gözlenmemiştir. Bu nedenle yaşın kanath testisindeki apoptozis sıklığı üzerindeki etkisi belirsizliğini korumaktadır. Damızlık işletmelerinde horozların verimli ve ekonomik bir şekilde damızlık olarak kullanılabilecekleri sürenin belirlenebilmesine katkı sağlamak amacıyla sunulan çalışmada testis dokusunun histolojik yönünden incelenmesi ve seminifer tubul duvarındaki hücrelerde apoptotik indeksin saptanması amaçlanmıştır. Çalışmada 5 haftalık ve 35 haftalık grupların verileri karşılaştırıldığında yaşlanmaya bağlı olarak testis ağırlığının azaldığı, seminifer tubullerde apoptotik indeksin arttığı belirlenirken, testis dokusunda histolojik bir farklılık gözlenmemiştir. Yaşlı horozlarda infertilitedeki azalmanın doğal hücre ölüm hızının artması sonucu ortaya çıktıgı sonucuna varılmıştır.



### Determination of the Age-Induced Apoptosis in the Rooster Testes

### SUMMARY

Experimental studies indicated that aging decreases testosterone level and causes to histomorphological changes in testicular structure along with an increase in apoptosis frequency in both human and laboratory animals. Although there is an age dependent decrease has been shown in the fertility of rooster, there is no morphological evidence of seminiferous tubular atrophy and degeneration. Besides, effects of the aging on testicular apoptosis frequency in birds remains obscure. In order to determine the reliable reproductive period of roosters, it is crucial to evaluate testicular histology and to determine apoptotic index of spermatogenic cells. In this study, the parameters given above were investigated. The results have revealed that testicular decreased weight with aging, whereas apoptotic index of seminiferous tubules decreased. However any significant histological differences in testes were not observed between 35 and 72 week old roosters. It was concluded that increased infertility rate in aged rooster might arise from increase of apoptotic cell frequency, but not from age related changes in testicular histology.

## GİRİŞ

Evcil horzlarda fertilité yaklaşık 32-37 haftada pik (%96) seviyeye ulaşır ve takiben 70-72. haftalarda hızlı bir şekilde %68'e ve 110. haftada %5'e kadar düşer. Horozlar yaklaşık 10 yıl kadar yaşamalarına rağmen, 70. haftada fertiliteleri düşük olduğundan ve buna bağlı ekonomik nedenlerle sürüden çıkarılmaktadırlar.<sup>1,4</sup> Fertilitede ortaya çıkan bu hızlı düşüş, semendeki spermatozoa konsantrasyonunda oluşan düşüşün azalmanın doğal bir sonucudur.<sup>5,6</sup> Bununla birlikte, yaşı horozların başarılı çiftleşme ve libidosunda da belirgin azalma gözlenir.<sup>7</sup>

Bildircin, serçe, muhabbet kuşu gibi dişiler mevsimsel üreme siklusunu gösteren kuşlarda, erkeklerin fertilitelerinde in aktif oldukları mevsimlerde azalma gözlenir ve hatta hayvanlar bu dönemde steril bile olabilirler. Fertilitedeki bu siklik azalma; anormal spermatozoa sayısının artması, spermatozoa üretiminin azalması ve durmasına yol açan seminifer tubul regresyonu yada atrofisi ile birlikte seyreden.<sup>8-13</sup> Mevsimsel siklus gösteren kanatlılardan farklı olarak; düşük fertiliteli evcil horzlarda spermatozoa konsantrasyonun azalmasına rağmen, fark edilebilir bir tubuler dejenerasyon ya da atrofi gözlenmediği, spermatogenesis ve spermatozoa ile ilişkili anormalliklerin bulunmadığı bildirilmektedir.<sup>7</sup> Horozlarda yaşılmaya bağlı olarak histomorfolojik değişiklikler gözlenmezken yaşı insanların testislerinde arteriosklerozis,<sup>14</sup> seminifer tubul bazal membranında kalınlaşma<sup>15</sup> ve fitik benzeri çıkıntılaşmanın şekillendiği,<sup>16</sup> spermatogenesisin bozulduğu ve spermatidlerde şekil bozukluğunun gözlendiği<sup>17</sup> bildirilmektedir.

Çok düşük fertiliteye sahip yaşı horoz<sup>18</sup> ve insanlarda,<sup>18</sup> interstiyel dokuda Leydig hücrelerinin sayısı azalır. Yaşlı insanların Leydig hücrelerinde aynı zamanda lipofuksin pigment birikimi gerçekleşir.<sup>19</sup> Yaşlı Norveç Kahverengi sicanların Leydig hücre sayısında değişiklik gözlenmezken, Leydig hücrelerinin steroidogenik fonksiyonu azalmaktadır.<sup>20</sup> Meydana gelen sayısal veya fonksiyonel azalma testosterone hormon seviyesini düşürmektedir.

Testiküler aktivite bir negatif feedback mekanizmasıyla hipotalamo-hipofizyel-testiküler eksen tarafından kontrol edilir.<sup>21</sup> Memeli hayvan türlerinde testosterone ve bu molekülün aromatizasyonu ile meydana gelen östradiol, negatif geri bildirim yoluyla LH'yi dolayısıyla testosterone üretimini geçici olarak baskılamak üzere hipotalamus ve hipofiz bezinin söz konusu hormonları sentez faaliyetlerini baskılar. Düşen serum testosterone seviyesine yanıt olarak tekrar GnRH ve LH üretilir.<sup>22</sup> Horozlarda bu durum farklıdır, düşük fertiliteli yani 20 ve 72 haftalık horzlarda plazma östradiol seviyeleri yükselir ve LH seviyeleri düşer. Bundan dolayı yüksek fertiliteli horzlarda düşük östradiol seviyeleri, LH ve testosterone plazma seviyelerinin yükselmesine yol

acar. Dolayısıyla, düşük fertiliteli horzlarda yüksek östradiol seviyeleri negatif geri bildirim mekanizması yoluyla hem LH hem de testosterone plazma seviyelerini düşürür. Düşük fertiliteli horozların testislerinde normal spermatogenesis gerçekleşmekte ve ejakulatin spermatozoa kalitesinde düşüş olmadığı halde, spermatozoa konsantrasyonunda bir azalma ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle spermatogenezisin kesin olarak LH ve testosterone seviyelerindeki azalmadan etkilenmediği bildirilmiştir.<sup>22</sup>

Testosteron, Sertoli hücre fonksiyonlarını parakrin yolla kontrol eder. Plazma LH ve testosterone hormonları ile testiküler testosterone hormon düzeylerinin azalması, Sertoli hücre fonksiyonunun bozulmasına ve sonuçta spermatozoanın Sertoli hücre membranlardaki invaginasyonlarda tutulumuna ve sonuç olarak da ejakulatin spermatozoa konsantrasyonunda düşüse neden olmaktadır.<sup>23</sup> Bozulan spermiasyon, Sertoli hücrelerinin sitopzma dışındaki özelleşmiş yapılarında yerleşen aktin benzeri filamanlardaki bozukluğundan kaynaklanır. Sertoli hücrelerine tutunan spermatidlerin akrozomlarını çevreleyen invaginasyonlarda bulunan bu özel yapılar seminifer tubullerdeki olgun spermatozoonların serbestleştirilmesinde rol oynarlar. Bu özel yapıdaki bozukluklar Sertoli hücre membranında ki invaginasyonlardan hücrelerin salverilmesini engelleyigidinden ejakulattaki spermatozoa konsantrasyonu azalmaktadır.<sup>24</sup>

Mevsime bağlı siklus gösteren bildircinlarda fertil erkeklerin testisleri çok sayıda Sertoli hücresi spermatozoa kompleksleri içermekle birlikte; bu komplekslerin sayısı düşük fertiliteli yaşı bildircinlarda çok azdır.<sup>11</sup> Evcil horzlarda ise bu komplekslerin sayılarının 20 haftalıkta 110. haftalığa kadar sürekli artmaya devam ettiği bildirilmiştir.<sup>1</sup> İnsanlarda ise yaşılmaya bağlı olarak Sertoli hücrelerinin sayı ve fonksiyonlarıyla, Sertoli hücre başına düşen spermatid sayısında azalma meydana gelmektedir.<sup>15,25,26</sup>

Kuşların da dahil olduğu mevsimsel seksUEL siklus gösteren hayvanlarda üreme olaylarının zamanlaması ve düzenlenmesinde foto uyaranlar önemli bir rol oynamaktadır.<sup>27</sup> Sığircıkların uzun süre kesintisiz 18 saat ışığa maruz kalması önce plazma testosterone seviyesinde önemli bir düşüse, takiben cinsiyet hücrelerinde apoptozis frekansında artışı ve en son olarak da testiküler regresyonu neden olmaktadır. Bununla birlikte, testiküler regresyonda seminifer tubullerdeki yer alan Sertoli hücrelerinin çok azının apoptozise uğradığı sanılmaktadır.<sup>28</sup> Yaşı erkeklerde, özellikle spermatogonial apoptozisin baskılantı halde primer spermatositlerdeki apoptozisin arttığı,<sup>25</sup> yaşı farelerde ise germ hücrelerinin apoptozis frekansında değişiklik olmadığı bildirilmiştir.<sup>29</sup>

Testosteron testiste cinsiyet hücreleri için yaşamsal bir faktördür. Testosteronun azalması veya yokluğu apoptotik hücre ölümünü artırır. Hipofizektomiyi takiben cinsiyet hücrelerinde oluşan apoptozis artışı, ekzojen olarak testosteron verilmesiyle normale dönmektedir.<sup>30-32</sup> Sığircıklarda testosteron seviyesinin fotoperiyoda bağlı olarak düşüşü, öncelikli olarak GnRH'nın dolayısıyla FSH ve LH'nın sentezi ve sekresyonundaki azalmadan kaynaklanmaktadır.<sup>33-35</sup> Bu endokrin değişiklikler de testiste apoptozis frekansının artışına sebep olmaktadır.<sup>36</sup>

Evcil horozlarda yaşılmaya bağlı olarak azalan fertilitede, testis dokusunda belirgin histolojik değişiklikler ortaya çıkmadığı halde, testis ağırlığı ve testosteron düzeyi azalmaktadır. Testis ağırlığındaki düşüşün spermatogenik hücrelerin apoptozisindeki artıstan kaynaklanabileceğinin düşünüldüğünden bu çalışmada anılan hücrelerdeki apoptozisin aktivitesi belirlenmiştir.

## GEREÇ ve YÖNTEM

### *Çalışmada Kullanılan Hayvanlar ve Bakım koşulları:*

Çalışmada 35 haftalık ve damızlık olarak çiftleşmesine izin verilen Ross ırkı etçi 5 adet horozlarla yine aynı ırktan ve damızlıktan çıkarılan 5 adet 72 haftalık horoz kullanıldı. Hayvanların bakım ve beslenmesi Bilecik ili Dodurga ilçesinde bulunan CP firmasına ait broiler damızlık işletmesinde gerçekleştirildi.

### *Testis Ağırlığının Belirlenmesi ve apoptozisin histolojik Yöntemle Belirlenmesi Amacıyla Doku Örneklerinin Alınıp İşlenmesi*

Horozlar öldürülükten sonra testisleri alındı ve tartıldı. Sağ testis dokuları Bouin tespit solusyonunda tespit edildi. Rutin doku takip işlemlerinden geçirilerek parafinde bloklandı ve bloklardan 4-5 mikrometre kalınlığında kesitler alındı. Testis dokusunda genel histolojik yapının incelenmesi için doku kesitleri Mallory'nin Crossmann tarafından modifiye edilen üçlü boyama yöntemi ile boyandı. Apoptotik hücrelerin boyanması amacıyla DNA fragmentasyonunun belirlendiği TUNEL metodu (TdT-mediated dUTP-digoxigenin nick end labelling) uygulandı. Bu amaçla ApopTag® Plus Peroxidase in Situ Apoptosis Kit (Chemicon S7101) kullanıldı.

### *Boyama ve Mikroskopik Değerlendirme*

Ksilol serilerinden geçirilen kesitler takiben dereceli alkol serisinden (%100, 90,80,70) geçirilerek dehidre edildi. Kesitler proteinkinaz K uygulamasını takiben distile suda yıkandı ve endojen peroksidadın inaktivasyonu için %3 H<sub>2</sub>O<sub>2</sub> ile 5 dk inkübe edildi. Tamponlu serum fizyolojikle (PBS) yıkanan kesitler TdT enzimiyle 1 saat süreyle 37°C de inkube edildi. PBS'le yıkanan kesitler daha sonra anti-digoxigenin konjugatla nemli ortamda 30 dk süreyle inkübe edildi. PBS'le yıkanan kesitlerde kontrollü şekilde peroksidad enzimi demostre edildi. Distile suyla yıkanan kesitlere metil

green ile 10-30 dk çekirdek boyası uygulandı. Kapalı kesitler ışık mikroskopuyla incelendi ve gerekli görülen bölgelerin fotoğrafları kaydedildi.. Testiste seminifer tubullerin yuvarlak şekilli kesitlerinden rastgele 40 tanesi seçilerek, her bir seminifer tubul içerisindeki apoptotik hücre sayısı belirlenerek, her hayavanda seminifer tubul başına ortalama apoptotik hücre sayısı belirlendi.

## BULGULAR

Testis ağırlıkları ortalamaları genç (35 haftalık) grupta  $13.02 \pm 0.66$  iken, yaşlı (72 haftalık) grupta  $6.02 \pm 0.41$  olarak bulundu. Genç ve yaşlı grupların ortalama testis ağırlıkları arasındaki farkın  $p < 0.001$  düzeyinde önemli olduğu saptandı (Çizelge 1).

Genç ve yaşlı gruptaki horozların; testis dokuları arasında histolojik fark tespit edilmedi.

Seminifer tubul duvarındaki spermatogenezisin değişik aşamalarındaki hücrelerde apoptozis gözlen-di (Şekil 1). İntertubuler alandaki içerisinde bulunan Leydig hücrelerinde ise apoptozis gözlenmedi. Seminifer tubul başına düşen ortalama apoptotik hücre sayısı ortalaması 35 haftalık grupta  $0.53 \pm 0.06$  iken 72 haftalık grupta  $1.60 \pm 0.12$  olarak belirlendi. Genç ve yaşlı gruplar tubul başına düşen ortalama apoptotik hücre sayıları arasında istatistikî olarak önemli fark ( $p < 0.001$ ) olduğu saptandı (Çizelge 1).

**Çizelge 1.** Grupların Ortalama Seminifer Tubul Başına Düşen Apoptotik Hücre Sayısı ve Testis ağırlıkları

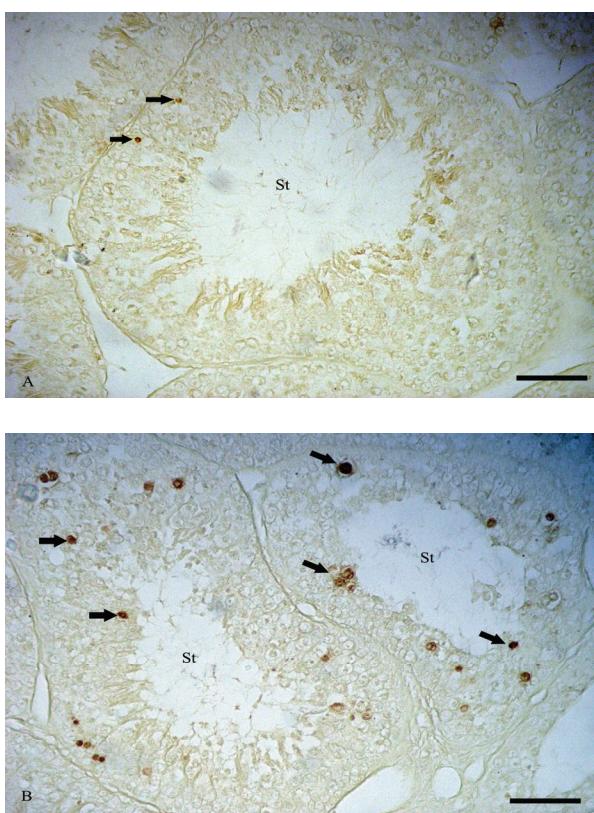
**Table 1.** The number of apoptotic cells per seminiferous tubule and testis weight between two groups

	Genç $X \pm Sx$	Yaşlı $X \pm Sx$
Testis ağırlığı	$13.02 \pm 0.66$	$6.02 \pm 0.41^*$
Seminifer tubul başına düşen apoptotik hücre sayısı	$0.53 \pm 0.06$	$1.60 \pm 0.12^*$

Aynı satırda \* taşıyan ortalama değerler arasındaki farklar istatistikî önemde sahiptir. (\* $p < 0.001$ ).

## TARTIŞMA VE SONUÇ

Otuz beş haftalık horozların ortalama testis ağırlığıyla karşılaşıldığında daha önce yapılan çalışmalarla uyumlu biçimde<sup>21</sup> 72 haftalık horozların ortalama testis ağırlıklarının derecede düşük olduğu belirlendi. Testis ağırlıklarındaki azalmaya rağmen, seminifer tubul duvarı ve inter tubuler alanlarda yaşılmaya ilgili histolojik değişiklikler gözlenmedi. Mevsimsel siklus gösteren kuşların



**Şekil 1.** Seminifer tubul duvarındaki apoptotik germ hücreleri (ok). A) Genç group, B) Yaşlı group, TUNEL (50 $\mu$ )  
**Figure 1.** Germ cell in the wall of the seminiferous tubuli (arrow). A) Young group, B) Aged group, TUNEL (Bar: 50  $\mu$ )

sıklık göstermedikleri mevsimlerde plazma testosteron düzeyi ve spermatozoa konsantrasyonunun düşüğü ve seminifer tubul atrofisinin şekillendiği belirtilmekte birlikte,<sup>8-13</sup> bu çalışmanın bulguları yaşlı horzlarda Leydig hücre sayısında dolayısıyla testosteron seviyesindeki azalma<sup>7</sup> ve spermatozoa konsantrasyonunun düşüşün, intratubuler regresyona ve dejenerasyona yol açmadığını, spermatogenesisin bozulmadığını bildiren araştırmacıların<sup>7</sup> sonuçlarıyla uyumludur bulgularımız uyumludur. Horzlarda, yaşılmaya bağlı olarak seminifer tubul duvarında belirgin histomorfolojik değişiklikler gözlenmediği halde, yaşlı insanların testislerinde arteriosklerosis,<sup>14</sup> seminifer tubullerinin basal membranında kalınlaşma<sup>15</sup> ve fitik benzeri evaginasyon meydana geldiği,<sup>16</sup> spermatogenesisin aksadığı ve spermatidlerde şekil bozukluğunun meydana geldiği<sup>17</sup> bildirilmektedir.

Testosteron hormonu Sertoli hücre fonksiyonlarını parakrin yolla kontrol etmektedir. Horzlarda plazma ve testiküler testosteron hormon seviyelerinin azalması, Sertoli hücre fonksiyonunun bozulmasına ve sonuca spermatozoanın Sertoli hücre invaginasyonları içindeki tutulumuna dolayısıyla ejakulatta spermatozoa konsantrasyonunda azalmaya neden olmaktadır.<sup>23</sup> Bozulan spermiasyon Sertoli hücrelerinin ektoplazmik özelleşmiş yapılarında lokalize olan aktin benzeri filamanlarının şekil

bozukluğundan kaynaklanır. Bu özelleşmiş yapıların bozulması Sertoli hücre invaginasyonlarından spermatozoonların salıverilmesini engellemekte neticede, ejakulatta spermatozoa konsantrasyonunu azaltmaktadır.<sup>24</sup> Yaşılmaya bağlı olarak horzlarda spermatozoon konsantrasyonunda dolayısıyla infertilitede azalmanın insanlardaki gibi testiküler dejenerasyondan kaynaklanmadığı Sertoli hücrelerinin

olgun spermatozoonları salıvermesindeki bozukluktan kaynaklandığı ileri sürülmüşine rağmen, horzlarda infertilite düşüklüğünün spermatogonial apoptozisteki artıştan kaynaklanabileceğini düşünmektedir.

Apoptozis, hücrelerin fizyolojik ölümüdür.<sup>37</sup> Cinsiyet hücreleri için yaşamsal bir faktör olan testosteron plazma düzeyinin düşmesi veya yokluğu apoptotik hücre ölümünü arttırır. Hipofizektomiden sonra cinsiyet hücrelerinde görülen apoptozisdeki artış, ekzojen olarak testosteron verilmesiyle normalle dönmektedir.<sup>30-32</sup> Sığircılarda fotoperioda bağlı olarak GnRH'nın dolayısıyla FSH ve LH'nın sentezi ve sekresyonundaki azalmadan dolayı testosteron seviyelerinin düşmesine bağlı olarak da apoptozisin arttığı bildirilmektedir.<sup>33-35</sup> Bu çalışmamızda yaşlı horzlarda germ hücre apoptozisinin önemli derecede arttığını gözlemediğimizde, bizim bulgularımız paralel olarak yaşlı insanlarda, apoptozisin arttığı gözlenirken,<sup>25</sup> aksine yaşlı farelerde germ hücre apoptozisinde önemli bir artış görülmediği bildirilmektedir.<sup>29</sup>

Kanatlıların testislerinde cinsiyet hücrelerinin apoptozisinin anormal olarak artması ve hızlanması hücre çoğalması ve ölümü arasında bir dengeziğe ve spermatogenesiste bir bozulmaya yol açacaktır. Bununla birlikte genetik olarak başarılı işe yaramayan hücrelerin apoptozis ile uzaklaştırıldığında bildirilmektedir.<sup>37</sup> Yaşılmaya bağlı olarak vücut hücrelerinde çoğalma azalırken, doğal fizyolojik ölüm artmaktadır. Aynı şekilde horzların germ hücrelerinin çoğalmasının azalmasını ve apoptozisin arttığını buna bağlı olarak da horzlarda fertilitenin azaldığını düşünmektedir. ■

## KAYNAKLAR

1. Akçapınar H (1994) Türkiye koyun ırkları. In: Akçapınar H, editör. *Koyun yetişiriciliği*, 1. Baskı, Medisan yayınları, Ankara, 108-123.
2. Kaymakçı M, Oguz I, Un C, Bilgen G, Taksin T (2001) Basic characteristics of some Turkish indigenous sheep breeds. *Pakistan J Biol Sci*, 4:916-919.
3. General breed information. <http://dagris.ilri.cgiar.org/display.asp?ID=1276> Erişim: 15 Mart 2009.
4. Sheep breed. <http://www.innvisible.com/science/zoology/domestic/sheep.htm> Erişim: 20 Mart 2009.
5. Kılıçarslan MG (2001) Gebelik patolojileri. In: Alaçam E, editör. *Ercil Hayvanlarda Doğum ve İnfertilite*, 3. Baskı, Medisan yayınları, Ankara, 121-130.
6. Ünal EF (2001) Küçük ruminantlarda infertilite sorunu. In: Alaçam E, editör. *Ercil Hayvanlarda Doğum ve İnfertilite*, 3. Baskı, Medisan yayınları, Ankara, 311-315.
7. Haziroğlu R, Milli ÜH (1998) Dişi genital sistem. In: Haziroğlu R, Milli ÜH, editör. *Veteriner Patoloji*, II. Cilt, 1. Baskı, Tamer Matbaacılık, Ankara, 433-538.
8. Daniel Givens M, Marley MSD (2008) Infectious causes of embryonic and fetal mortality. *Theriogenology*, 70:270-285.
9. Dixon AB, Knights M, Winkler JL, Marsh DJ, Pate JL, Wilson ME, Dailey RA, Seidel G, Inskeep EK (2007) Pattern of late embryonic and fetal mortality and association with several factors in sheep. *J Anim Sci*, 85:1274-1284.
10. Jonker FH (2004) Fetal Death: Comparative aspects in large domestic animals. *Anim Reprod Sci*, 82:415-430.
11. Parraguez VH, Atlagich M, Diaz R, Bruzzone ME, Behn C, Raggi L (2005) Effect of hypobaric hypoxia on lamb intruterine growth: Comparison between high- and low-altitude native ewes. *Reprod Fert Develop*, 17: 497-505.
12. Parraguez VH, Atlagich M, Diaz R, Cepeda R, Gonzalez C, De los Reyes M, Bruzzone ME, Behn C, Raggi LA (2006) Ovine placenta at high altitudes: Comparison of animals with different times of adaptation to hypoxic environment. *Anim Reprod Sci*, 95:151-157.
13. Rumball CWH, Harding JE, Oliver MH, Bloomfield FH (2008) Effects of twin pregnancy and periconceptional undernutrition on maternal metabolism, fetal growth and glucose-insulin axis function in ovine pregnancy. *J Physiol*, 586:1399-1411.